

Udvalget. Om selve Betænkningen kan der siges forskelligt, da den kun i ringe Grad ligner de Betænkninger, vi plejer at have her i Tinget, dels i selve dens ydre Form, dels fordi det ikke har været muligt at trykke de Betænkninger, der er kommet fra de forskellige Partier. Dette gør, at denne Forhandling maa antage et noget andet Præg end andre Andenbehandlinger, blive en Mellemtung mellem en første og tredie Behandling, i Virkeligheden baade en første og tredie Behandling. Jeg vil derfor ogsaa blive nødt til at udtale mig noget udførligere, end jeg ellers vilde have gjort. Hvad selve Betænkningens Form angaar, vil jeg tillade mig at sige overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at saa vidt jeg forstaaer, har Lockouten intet at gøre med, at Betænkningen foreligger maskinskrevet. Det er, efter hvad der er meddelt mig fra Bureauet, en ulovlig Strejke, der finder Sted paa Rigsdagens Trykkeri. Det er ikke en direkte Følge af Lockouten, naar der i Øjeblikket foreligger en maskinskrevet Betænkning.

Jeg har ikke som den øvrige Del af Udvalget kunnet indstille dette Forslag til Vedtagelse, og dertil har jeg tre Grunde. For det første den, at Lovforslaget, naar det ophøjes til Lov, fordyrer de billige Varer for det almindelige Forbrug paa en ganske uforholdsmæssig Maade. Jeg hørte det ærede Medlem, der taler for Socialdemokratiet i denne Sag, sige, at han ogsaa var yderst betænkelig ved denne Forhøjelse af de billige Varers Pris, der var en Følge af Lovforslaget. Medens det ærede Medlem talte, spurgte jeg mig selv, om ikke Veltalenhed undertiden kan skyldes daarlig politisk Samvittighed. Thi det undrer mig unægtelig, at Socialdemokraterne i dette Tilfælde gaar saa direkte imod det Princip, der ellers fremsættes fra socialdemokratisk Side: ikke at fordyre Varerne for ubemidlede. Jeg hørte det ærede Medlem sige, at man gjorde dette fra socialdemokratisk Side, fordi Lovforslaget ellers vilde blive meget værre, end det nu er. Men det kan dog ikke godt tænkes, at Sætserne skulde blive anderledes end som foreslaaet af Finansministeren ved Lovforslagets Fremsættelse, at nogen skulde ønske at gøre dem endnu mere faretruende for Befolkningen. Jeg begriber derfor ikke rigtig, hvis der ikke her ligger en politisk Hemmelighed bagved, hvad det ærede Medlem sigter til. Det ærede Medlem sagde, at han ikke troede, at Finansministeren vilde faa den Indtægt af Lovforslaget, som han ventede, naar man satte Afgiften saa højt og derved fordyrede

Varen. Dette skulde dog gøre det ærede Medlem endnu mere fjendtlig stemt mod Lovforslaget i den foreliggende Form. Jeg har forstaaet Socialdemokraterne saaledes, at de under og ønsker for den højtærede Finansminister den Indtægt, som Lovforslaget kan give ham. Hvad denne angaar, er jeg, modsat det ærede Medlem, overbevist om, at Finansministeren vil faa rigeligt de 26 Mill. Kr., han venter. Det ærede Medlem skal faa at se, at det vil ikke vare længe, før Lovforslaget indbringer omkring de 30 Mill. Kr., Skattedepartementet plejer ikke at regne saa daarligt med den Art Ting —, jeg har selv nogen Erfaring derfor; de regner ikke til den forkerte Side, saa det ærede Medlem skal ikke være bekymret paa sin nu saa højtelskede Finansministers Vegne, for Finansministeren skal nok faa den Indtægt, som han venter. Altsaa, de Betænkeligheder, som næres fra socialdemokratisk Side, deler jeg i saa høj Grad, at jeg af den Grund ikke kan stemme for Lovforslaget.

Den næste Grund er for mig den, at de smaa Erhverv udryddes gennem dette Lovforslag, idet det vil føre til, at alt det, man kalder Hjemmearbejde, efterhaanden forsvinder. Her har jeg fra den ærede Ordfører og under den korte Udvalgsbehandling fra Venstres Side hørt Betænkeligheder, som var i høj Grad præget af Medfølelse overfor Hjemmearbejderne. Imidlertid førte disse Betænkeligheder ikke til noget, og de kan ikke gavne Hjemmearbejderne det mindste. Alle saadanne Beklagelser er jo meget smukke, men de fører ikke til noget Resultat; det eneste, der havde været virksomt, var at tvinge Finansministeren til at ændre, hvad man mente der burde ændres. Naar man fra Partiet Venstres Side dog i saa høj Grad nærede Tvivl om Hensigtsmæssigheden af disse Bestemmelser — det er særlig Kontrolbestemmelserne, det her drejer sig om —, og naar man oven i Købet mente, at dette Lovforslag vilde forøge Arbejdsløsheden i Stedet for, som man fra anden Side venter, at formindske den, var der al Grund til at forsøge at faa Finansministeren til at ændre sin Mening paa disse Punkter. Og saaledes vilde Finansministeren jo ikke være stillet, at han, hvis han fra sit eget Partis og fra andre Partiers Side her mødte en Modstand mod sig, skulde kunne undslaa sig fra i alt Fald at optage Forhandling paa disse Punkter. Dette er da min anden Grund til ikke at kunne indstille Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg maatte maaske med Hensyn til